

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :
 „JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob
 nedeljah in praznikih — ob 1/26. uri zjutraj,
 a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. —
 Naročnina znaša: v Ljubljani v uprav-
 ništvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem
 na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—,
 polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno
 K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :
 Uredništvo in upravnništvo je v Miklošičevi
 ulici št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu,
 naročnina pa upravništvu. Nefrankirana
 pisma se ne sprejemajo, rokopi si ne
 vračajo. Za oglase se plača po dolo-
 čenem ceniku. Lastnik in glavni urednik
 Milan Plut. Odgovorni urednik Franjo Pirč.
 : Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani. :

Izseljevanje!

Leto za letom obljublja že slavna
 avstrijska vlada zakon o izseljevanju, a —
 kakor je že v Avstriji stara navada —, tako
 se tudi v tem oziru nič ne stori. Pomanj-
 kanje zakonskih odločb pa čuti zlasti naš
 narod.

Tisoče in tisoče Slovencev živi v tu-
 jini, kjer iščejo zaslužek, vsakdanji kruh.
 Vsako leto jih pa še po več sto odide v
 tujino, ker domača gruda jim ne da po-
 trebnega zaslužka, dašravno naša dežela ni
 tako revna, kakor se navadno vpije in to
 tudi v onih krogih, ki bi bili v prvi vrsti
 poklicani pokazati našemu kmetu bogastvo
 domačega kraja. Slepa strankarska strast je
 že tako ovladala vse naše sloje, da ne vi-
 dijo več, kako naš narod pri korenini umira
 in da je cela višja stavba puhla, sestavljena
 iz samih demagogičnih fraz slovenskih vo-
 diteljev. Ne jedro, ampak samo lupina ima
 še vrednost pri nas in to ni nič čudnega,
 saj se vsako še tako važno vprašanje smatra
 za malenkostno strankarsko podjetje, s ka-
 terim se med nevednim ljudstvom dela
 reklamo za svoj političen cirkus. Nikjer ne
 odločujejo dejstva, važni dogodki v poli-
 tičnem ali gospodarskem življenju, temveč
 samo kozli, ki jih ustrelji ta ali ona znana
 oseba. Dogodki, ki nimajo niti v socialnem
 niti v gospodarskem vprašanju nobenega
 pomena, se izrabljajo pri nas kot zelo važna
 vprašanja v agitacijske namene, te ali one
 stranke. Škofova brošura je v stanu na-
 polniti za cele mesece vse predale glavnih
 političnih listov, medtem ko se važna vpra-
 šanja, ki so zlasti za naš narod življenjskega
 pomena, preide, kakor bi za naš narod take
 reči ne eksistirale.

Zlasti žalostno je v tem oziru v go-
 spodarskem vprašanju. Medtem ko je kme-
 tištvo pri nas že tako in tako strašno za-
 nemarjeno, ko ni pri nas nobenega siste-
 matičnega gospodarskega dela, izrablja se
 zlasti na tem polju vsak važnejši pojav z
 z nizkotnimi, slovenskega naroda nevred-
 nimi demagogičnimi frazami v strankarske
 namene. In tako pride, da nastane iz naj-
 bolj važnega osnutka, malenkostna ničvredna
 stvarca, ki ljudstvu ne škoduje samo v tem
 trenutku, ampak je dalekosežnega pomena
 za cel slovenski narod kar bode čutil
 desetletja.

Treba je le pogledati bolj natanko
 zadnje delovanje deželnega zbora na Kranj-
 skem. Ni čuda potem, da take razmere go-
 nijo naše ljudstvo, da zapušča domačo
 grudo in si išče nove domovine. Ono po-
 vršnost in malomarnost vodilnih slovenskih
 krogov opazujemo pa tudi pri tem vpra-
 šanju. Tisoče in tisoče Slovencev živi v
 tujini, tisoče in tisoče kron prihaja v do-
 movino, a fakt je, da mi nimamo niti pojma,
 kje in koliko naših rojakov živi v tujini,
 koliko se jih je že našemu narodu odtujilo,
 koliko zgubilo, koliko jih je že našlo smrt
 v novi domovini. Denar, ki prihaja v domo-

vino, je takorekoč za nas izgubljen, — tuje
 bogati od slovenskih žuljev, domačinu pa
 ne prinaša blagoslova. Trumoma beži naše
 ljudstvo v Ameriko — obljubljen slovensko
 deželo — kjer rajši opravlja najnižje su-
 ženjske posle, kakor pa v domovini človeka
 vredno delo. In tu ni človeka pri nas, ki bi
 temu obupanemu ljudstvu pokazal drugo
 pot, kakor pot v gotovo smrt. Različne Ra-
 faelove družbe kažejo pot našim izseljencem
 v daljno Ameriko, a mesto pot o obljub-
 ljeno deželo, jim kažejo pot v grob. Zelo
 zanimivo je poročilo avstrijskega konzula v
 Clewelandu v Ameriki, v katerem navaja,
 da umre v tovarnah in v podzemeljskih
 jamah vsak mesec 300 do 500 Avstrijcev
 ali Ogrov in več kakor tisoč se jih pa po-
 nesreči, ki so potem celo življenje reveži.
 Ali se nam ne vsili tu nehoče vprašanje,
 koliko naših rojakov je med temi nesreč-
 neži? Nihče ne ve nič o tem, nobena sta-
 tistika nam ne pove tega, ker v domovini
 je strankarsko brezposelnostno delo več
 vredno, kakor življensko vprašanje celega
 naroda in sedaj le tu več nihče ne vpraša
 kakšen je položaj, ampak k kateri stranki
 pripadaš — in ako si nasprotnik, lahko po-
 gineš, ako si naš prijatelj, hočemo ti za-
 peti v naših časopisih slavošpev.

Z žalostjo opazujemo kraje, ki so za-
 puščeni v gospodarskem oziru, brez de-
 lavcev, brez gospodarjev. Kraji, ki bi lahko
 kmetu nosili tisočake so neobdelani, za-
 puščeni, a tudi oni kmetje, ki so še doma
 ostali, se zastojno trudijo in iščejo pomoči.
 Govori se toliko o gospodarski osamosvo-
 jitvi slovenskega naroda — toda kaj se
 stori v tem oziru? Lahko rečemo — popol-
 noma nič. Narodna obramba se je obesila
 na veliki boben in danes gre trontentač po
 deželi in trobi pesem o velikih zaslugah
 naših strank v boju za narodne pravice. A
 delo — velika ničla. Italjani so prestali z
 ofenzivo, a pojdimo ob jadranski obali, po-
 glejmo tu nekoliko številke in videli bo-
 demo, da je vsako večje gospodarsko
 podjetje v njihovih rokah ali v rokah
 Nemcev; pojdimo na Koroško, Štajersko
 celo na Kranjsko — isti rezultati. Naše
 ljudstvo se mora zadovoljiti z drobtinami
 — a te mu ne zadostujejo, išče pomoči
 drugje. In tako se bode vršil ta proces,
 dokler se bode naš narod izrabljal v tako
 nizkotne, malenkostne strankarske namene.
 Treba je pokazati našemu ljudstvu novo
 pot, ki pelje v resnici do gospodarske osamosvojitve; potem ne bode iskalo sreče
 v tujini, našlo bode zaklade na domači
 zemlji.

Iz slovenskih krajev.

Iz Vrhnike in okolice.

Nesramnega sredstva se poslu-
 žuje novi kat. pek, da razpečava svoje pe-
 civo. Poročali smo že svoj čas, da so kle-
 rikanci spravili na Vrhniko po odhodu na-

prednega peka svojega katoliškega, da s
 tem po krščanski ljubezni delajo težkoče
 eksistenci novega naprednega peka. Toda
 ni jim bilo še dovolj vse to — posegli so
 še po drugem, ostudnem in nesramnem
 sredstvu, da bi odžili naprednjaku par gro-
 šev, ki so namenjeni njemu. Stvar je tale:
 Novi klerikalni pek je vzel v službo raz-
 našalca prejšnjega tukajšnj. peka in mnogo
 ljudi na Vrhniki tega ni vedelo. Mislili so,
 da je fant še vedno v službi naprednjaka.
 Je pa pri naših gostilničarjih ta navada, da
 puste zjutraj na mizi denar za pecivo in
 raznašalec pride, vzame denar in pusti pe-
 civo v sobi. To je raznašalec že od poprej
 dobro vedel in uporabil je to svojo ved-
 nost v prid svojemu novemu katoliškemu
 gospodarju. Prišel je na vse zgodaj lahkih
 korakov — pri nas je ta fant na glasu kot
 „nežna frajlica“ — vzel denar, ki je čakal
 na mizi, odložil pecivo in zopet odšel...
 Ljudje sploščka niso ničesar rekli, misleč,
 da je fant tudi sedaj v napredni službi...
 Poleg tega tudi ni prav nič omenil, da
 nosi v novejšem času katoliški kruh. In ta
 nesramna stvar je trajala precej časa...
 Neverjetno je v resnici, kaj si vse upajo
 klerikalci. Mi pa pozivamo naše gostilni-
 čarje, da v prihodnje našo „frajlo“ primejo
 prav pošteno za ušesa, da si bo nežna
 stvarca zapomnila, kdaj je bil zadnjič pri
 njih. Le na ta način se bodo iznebili kle-
 rikalne vsiljivosti!

Pravica je dohitela našega ka-
 toliškega brivca Cehuliča, ki so ga privlekli
 farji na Vrhniko, da bi uničili neljubega
 jim framazona Miletiča. Odpiral je namreč
 svojo brivnico ob nedeljah in praznikih že
 ob pol 5. uri zjutraj, dasi je po državnem
 zakonu glede nedeljskega počitka iz leta
 1891. dovoljeno odpirati šele ob šesti uri.
 No, ker je mislil, da bo kot klerikalec
 lahko prevračal celo državne zakone, je bil
 obsojen na dvanajst ur zapor, oziroma na
 pet kron kazni, kakor sam pripoveduje po
 Vrhniki. Dober tek — pa na svidenje!

Lep prizor, ki zasluži, da ga zabi-
 ležimo, se je odigral med zadnjo procesijo.
 Kaplan Sedej je hotel komandirati požarne
 brambovce, naker je ta maziljenec gospodov
 zabrusil enemu izmed brambovcev v obraz
 lakonično-krščanske besede „K... te gle-
 da!“ Resnično, daleč bomo prišli pod ko-
 mando takih moralistov!

V Bevkah vlada veliko razburjenje
 glede diktatorstva in absolutizma tamkajšnjih
 klerikalnih kolovodij. Ti možakarji delajo s
 kmetovim denarjem kar hočejo, ne da bi
 polagali kedaj račune o svojem delovanju.
 Tem potom pozivamo javno te tiče, da po-
 ložijo račun o krajnem šolskem svetu, ker
 nimamo nikakega zaupanja več v nje! Kaj
 pomeni to, da smo morali vsi plačati pa-
 šarino, magnat Ogrin pa je ni plačal, češ,
 da on ni pasel, ampak njegov pastir?! Ali
 je to pravica, vi krščanski poštenjaki?!
 Pričakujemo takojšnjega odgovora!

življenju in o smrti; oprostili pa niso ni-
 kogar, kajti diktator je bil ukazal:

„Boljše je, da se moti pravica tisoč-
 krat, kakor da bi oprostila pomenadoma le
 enega krivca, tisti eden pa bi škodil repu-
 bliki!“

Prvi je bil sojen nadškof, slep privr-
 ženec stare vlade, ki je drugi dan po iz-
 bruhu upora ukazal vsem svojim svečeni-
 kom, naj po cerkvah javno prekolnejo re-
 volucionarje in pridigujejo ljudstvu, naj se
 vrne k pokorščini do tistih, ki so mu izže-
 mali kri in mozek s svojim zločinskimi,
 brezvestnim pritiskom. Toda narod je zdaj
 dobro vedel, da ga iz gorja ne reši niti
 Bog sam niti duhovščina, ki je svojo
 oblast še vselej podpirala s tem, da je sle-
 pila ljudstvo in ga z nauki o pokorščini in
 potrpežljivem trpljenju vedoma le še krep-
 keje uklepala v jarem posvetnih mogotcev.
 In ko so ljudje slišali grmenje prokletstva
 s prižnic in izpred oltarjev, so pobili sveče-
 nike; nadškofa je republika proglasila za
 svojega jetnika, sodišče odseka javne bla-
 ginje pa ga je obsodilo na smrt. Dva vo-
 jaka sta ga odpeljala na dvorišče pravo-
 sodne palače, v kateri se je bila naselila
 pravica republike; na dvorišču ga je spre-
 jel častnik s samokresom v roki. Vljudno,
 z rahlim nasmeškom na ustnicah, se mu je
 priklonil, vrzel cigareto po tleh in dejal

Zanemarjena javna pot, ki
 drži iz nove ceste proti Sinji gorici priča o
 krasnem delovanju cestnega odbora. Po-
 raščena je čez in čez z gostim grmičevjem,
 a nikdo se ne pobriga za to! Ali imamo
 zato dolžnost, plačevati davke!

Le posestnikovi sinovi, a ne
 bajtarji, imajo pravico, nositi bandero za
 procesijo — to si je izmislil magnat Jeraj,
 po domače Marinovec v Sinji gorici. Baj-
 tarjem pa to ni bilo všeč in so se upri.
 Tako se je zgodilo, da niso nosili sinje-
 goriškega bandera niti gruntarji niti baj-
 tarji, ampak so ostali vsi doma. Marinovcu
 pa se je zdelo to silno pregrešno in poslal
 je — čujte in strmite — po orožnike.
 Opravi seveda ni ničesar, ampak je odnesel
 le silno dog nos!

Novomesto.

„Deseti brat“, narodna igra, upri-
 zorjena v naši Citalnici, je v celoti prav
 dobro uspela. Manica je izbrano vlogo
 izborna rešila — pač pa bi bil moral njen
 ljubljene Kvas bolj ljubko nastopati proti
 nji. — Spak in Krjavel, originala celi igri,
 sta se kot taka tudi obnesla. — Krivec se
 bo do prihodnjic poboljšal. — Neža,
 kakor rojena za oder zasluži priznanje za
 celi nastop. — Dolefu skoraj isto kakor
 Neži. — Obrščak, kakor ustvarjen oštr.
 — Franica, drugič nekoliko živahneje. —
 „Starčka“ je zapel baritonist Mogolič
 prav v dušo segajoč. — Vencelj izborno
 maskiran, jako dobro je posnel „paderja“.
 — Marijan, dobro, če drugič svoj obraz
 malo predrugači, bo utis še boljši. —
 Hano, kot šepetalec, razume ta posel. O
 ostalih gospodih moramo reči, da je bilo
 občinstvo zadovoljno z njimi. Da je brivec
 Svetec svoj posel lepo- in slepotičja moj-
 strsko izvršil, to se razume.

Šmihel pri Novem mestu.

Procesija Telovega je bila letos
 razmerno slabo obiskana. V narodni noši
 je bilo le 18 deklet, včasih jih je bilo do
 50. Škoda pa, da so še te prišle. Kaplan
 je namreč prepovedal, da ne smejo priti s
 pečami („petelinčki“). To je najboljša pot,
 da ga bo ljudstvo res ubogalo in bo sam
 hodil za procesijo. Novomeška garda ga je
 po krivdi poveljnika nadporočnika Arha
 tudi tukaj malo polomila. Slab utis napravi
 tudi, da moštvo pri vsaki priliki uskoči iz
 vrste — pa v gostilno. Pohvalno pa je
 omeniti nastop vavtovaške gasilne brambe
 in njeno slovensko poveljstvo.

Klevez na Dolenjskem.

Halleyev komet. Kakor čitamo v
 petkovi številki se Novomeščani nekaj po-
 stavljajo, da so dne 25. t. m. videli Hal-
 leyev komet. Da ne bodo mislili, da so
 imeli le oni to čast, jim moramo že tudi
 mi povedati, da smo ga ravno tisto noč
 opazili tudi mi, od vsega sveta zapuščeni.
 Sicer pa to ni bilo prvo pot. Tudi dne 7.
 maja sem ga tukaj jaz prvi videl med 1/2 do

sivolasemu svečeniku s kruto prijaznostjo:

„Ne zamerite prevzvišenosti! Ne mo-
 remo vas ustreliti s celim oddelkom, kakor
 je bila doslej navada: republika mora uni-
 čiti še mnogo izdajalcev domovine, in zato
 varčuje s patronami. Priporočite me v ne-
 besih, in bodite zagotovljeni, da pošljemo
 vse vaše prijatelje za vami...“

S temi besedami je bliskoma dvignil
 samokres, pok strela se je raztreščil med
 visokimi stenami dvorišča, in krvavi nad-
 škofovi možgani so poškropili peščena
 tla...

Tako se je godilo vsem po vrsti:
 jedva obsojen, že je imel sleherni svojo
 kroglo v glavi — ne več ne manj, kajti
 republika je štedila s patronami. Tla dvori-
 šča so se pokrivala s kupi trupel in s krvjo,
 ki je črnela v gostih lepljivih mlakah; to-
 vorni vozovi so neprestano odvažali usmr-
 čence k velikim, globokim jarkom zunaj
 mesta, ki jih je grebel oddelke noč in dan
 — skupen grob za sovražnike domovine.
 V štirih dneh je padlo pettisoč smrtnih
 obsodb, pettisoč strelav je prodrlo izdajal-
 ske glave, pettisočkrat so pijonirji zunaj
 mesta dvignili krvavo breme in ga vrgli v
 globino jarka, zasipaje vrste mrličev s
 tenkimi plastmi zemlje, nanje pa so nala-
 gali nove, nove, venomer nove stotine mrt-
 vih zatiralcev in izdajalcev. (Dajle.)

LISTEK.

VLADIMIR LEVSTIK.

In vstali so divji psalmi.

(Dajle.)

V.

Mesto je bilo osvobojeno: to je po-
 menilo svobodo vse dežele. Srce domače
 zemlje je bilo prenehalo utripati po ukazih
 tlačiteljev — in vsa domovina je prestala
 živeti po teh ukazih; srce je oživelo v svo-
 bodi; prerodilo se je v znamenju neodvisne
 in neomejene bodočnosti — in glej, do
 zadnje žile je stekla nova, prerrojena, svo-
 bodna kri, kakor da nikdar ni bilo starih
 časov in starega gorja. Kakor ogromen
 plaz se je zvalila narodu teža vekov od
 prsi rušča s svojim lastnim padcem vse
 stebre, ki so jo dotlej držali. V blaženem
 begu se je reševalo vse, kar se je bilo
 obračuna s pravico republike. Do boja je
 prišlo komaj tuintam, kajti vojaške čete,
 kolikor jih ni prestopilo k republikanom,
 so bile vesele, če so mogle z begom otiči
 življenje: diktator ni poznal prizanašanja,
 pisal je s krvjo. Prejšnja vlada ni mogla
 niti misliti na to, da bi kmalu poizkusila

zatreti upor: ena armada se ji je bila iz-
 neverila v usodni bitki, druga je izgubami
 in s trudom zastavljala prvi armadi pot,
 tretja je bila priklenjena k drugi meji dr-
 žave, kjer je na oni strani pretel oborožen
 sosed, na tej pa isto revolucionarno vrenje,
 ki je bilo na srečnem kraju že ustvarilo
 svobodno republiko.

Tretji dan po zavzetju Jakobovega
 domačega mesta je pričelo poslovanje sode-
 šče odseka za javno blaginjo. Sestavljeno
 je bilo iz dvanajstorič sodnikov, od viso-
 kega častnika do navadnega prostaka in do
 delavca, ki je prijel za puško ter se pri-
 družil republikanski legiji; in preden so
 stopali po vrsti vsi, ki so prvi dan napol-
 nili tako nenadoma izpraznjene ječe. Med
 njimi so bili visoki uradniki, nekdanji brez-
 obzirni tlačitelji, danes pa plahe kreature,
 ki so trepetaje sklepale roke pred krvavim
 tribunalom; bili so domačini, bivši voditelji
 in zastopniki naroda, ki so v bivših dneh
 sebičino in koristolovsko lagali, da ščitijo
 njegovo pravico, pa so jo izdajali trinogom:
 zdaj je tirjal narod njihov račun in je so-
 dil njihove grehe. In pred sodišče so sto-
 pali tudi vsi domači in tuji nasprotniki
 svobode, vsi, ki niso v odločilnem hipu za-
 grabili zanjo orožja, vsi, ki so poizkusili
 bežati, in celo vsi tisti, ki so bili sumljivi
 in nezanesljivi. Sodniki so sodili samo o

3. zj. To je bilo ravno takrat, ko ga je v Kandiji prva opazila neka gospa. Po pravici rečeno, mene je takrat malo požgalo, ko dotični poročevalec kar tako oblastno vpraša: Ali pa ste bili tudi Vi ljubljanci tako srečni, da ste ga videli! Od tedaj mi je vzel marsikatero uro spanja, žal, brez zaželenega uspeha; navadno je bilo nebo preveč oblačno. Drugič sem ga videl dne 17. maja ob 3. zj. V noči od 18. na 19. maja pa nas ga je pričakovalo kar sedem in kar celo noč. Med opazovalci je bila tudi gospa Ulmova z njeno hčerko gospico Elči. Ampak smo ga zastoj čakali. Pač pa smo bili bolj srečni v večerih dne 25., 26. in 27. maja. Na večer 25. je bil ob pol 10. ravno nad Klevevžom; od tedaj se pomiče vedno bolj proti zapadu. Sicer pa po pravici rečeno, bogve kaj ni ta Halleyev komet, naj le gre odkoder je prišel.

Kakršno življenje taka smrt. Na Telovo so trije vinski bratci pili v Škocijanu. Ko so se tu naveličali, so pa še nadaljevali v Zagradu pod vejico. Ko so se ga do dobrega nalezli, so šli spat na pod. Ko se zjutraj eden izmed njih prebudi, začne klicati svoja tovariša, češ, treba bo vstati. Eden se takoj odzove, drugi pa, Miha Lindič, pa je kar tiho ostal. Ko ga oni prvi malo potrese, se prestraši, ko vidi in začuti, da je Lindič mrtev. Zadel ga je kap od čez mero zavžite pijače.

Goriška.

XII. kongres „Lege“ v Gorici. V nedeljo se je vršil v Gorici 12. kongres laškega šolskega društva „Lega nazionale“, ki mu je v glavnem namen potujčevati slovensko deco potom svojih otroških zavišev in privatnih šol. Spočetka se je dozdevalo, da bode vlada, z ozirom na slovenski življenjski v mestu prepovedala to zborovanje. No, pa so se oglasili naši slovenski klerikalci in so tukajšnji napredni listi, ki je protestiral proti temu slavlju, kar nahrulili, češ, čemu treba protesta, Lah! naj delajo, kar hočejo, mi Slovenci bomo lepo mirni, pa bo! Klerikalci so povsod enaki. Narodnost jim je le plašč, pod katerim skrivajo sebične strankarske namene, ki jih drugače bi ne mogli doseči! Vlada seveda ima kaj rada take „mirne“ ljudi, zato pa je brez drugega ugodila želji Lahov, ko je videla, da celo Slovenci nekako žele, naj se imenovano zborovanje vrši v mestu, ki je središče slov. dela dežele Goriške.

Na kongres je prišlo mnogo ljudstva, večinoma nedoraslih fantalinov, ki so po mestu izzivali z „Evviva Gorizia italiana“ itd. Slovenci pa se niso pustili zavesti v rabuke in so laške prenapeteže ignorirali. Večina slov. meščanov pa je ta dan napravila zlete v okolico, ogromni del se je udeležil Ciril-Metodove veselice, ki se je vršila ob istem času v bližnji Pevmi in ki je izpadla prav povoljno. Tako je prav! To je najboljši odgovor na laška izzivanja. — Vlada pa je imela v nedeljo priliko konstatirati, kdo izzivlja, in je lahko opazila miroljubnost goriških Slovencev, ki meji že na samozatajevanje! Hočemo videti, ali pojde vlada tudi Slovincem tako na roko kadar bodo nameravali napraviti slično slavnost v Gorici in ali se bodo naši laški sodeželani zgledovali na takratnem korektnem obnašanju Slovencev!!

Splošni pregled.

Češka zveza.

V prihodnji seji parlamentarne komisije češke zveze bo stavil predsednik češke agrarne stranke poslanec Udržal v imenu svoje stranke predlog, da se morajo poklicati k pogajanju o jezikovnih predlogih tudi zastopniki češke socialne demokracije. Češka agrarna stranka se je že obrnila na zvezo čeških socialnih demokratov s prošnjo, da naj ista imenuje svoje delegate, ki naj bi se takoj udeležili pravih pogajanj, ker je toliko kot gotovo, da češka narodna zveza sprejme predlog agrarne stranke. Češki socialni demokratje so v ta namen sklicali sejo, ki se vrši dne 1. junija, da se posvetujejo o tem povabilu. Predložiti mislijo to zadevo splošni socialno-demokratski zvezi, ki naj odloči, ker na ta način so češki socialni demokratje zagotovljeni podpore nemških in poljskih socialnih demokratov.

Program francoske vlade.

Med člani francoskega kabineta se je dosegel glede predlog, ki se imajo predložiti parlamentu, popolen sporazum. Vlada predloži zakonski načrt glede škrutinja s proporcionalnim zastopstvom manjšine in glede podaljšanja mandatske dobe za dobo 6 let; med drugimi zakonskimi predlogami predloži vlada tudi nov statut o državnem uradništvu, o upravnih in sodnih reformah, delavski kolektivni pogodbi ter o novem zakonu za zidavo ladij. Pri vseh teh reformah bo vodilo vlado prepričanje, da stori le najboljše in najkoristnejše za prebivalstvo in s temi novimi predlogi noče niti najmanj oškodovati interesov davkoplačevalcev.

Blamirani vohuni.

V nedeljo zjutraj je odpotoval glavni urednik našega lista, g. M. Plut, z brzovlakom iz Belgrada, kjer se je mudil nekoliko dni. Na zahtevo avstro-ogrskega poslanstva v Belgradu ga je vstavila v Zemunu hrvatska policija in pazno preiskala vse njegove žepke, ker je avstrijsko poslanstvo v Belgradu najbrže mislilo, da nosi g. Plut v Ljubljano kake bombe ali drugo morilno orodje, ali pa vsaj kake papirje, ki bi ga kompromitirali!

Bedaki! Blamirali so se prav pošteno, ker niso našli ničesar in polic. uradnik, ki je moral konstatirati popolnoma negativen rezultat preiskave, se je potem na vse moguče načine opravičeval, a g. Plutu je ta avantura tako ugajala, da se je potem celo pot do Ljubljane od srca smejal neumnosti avstrijskih „diplomatov“ v Belgradu, ki se bojijo že njegovih izletov v Belgrad.

To ni prva blamaža avstrijskih vohunov v Belgradu — in najbrže tudi poslednja ne! Mi jim želimo še več takih blamaz, se vsaj morda ti idioti kdaj naučijo kaj delati in ne samo lenobo pasti in razne neumnosti uganjati.

Dnevne vesti.

Sestri Blažek — konfiscirani. Sestri R. in J. Blažek vzbujate sicer odkar je ena izmed nju postala mati, svetovno zanimanje, ampak do vrhunca svetovne slave ju je dvignil še le naš presramežljivi državni pravdnik g. Trenz. On ju je namreč — konfisciral. Če nikdar, včeraj je mož — po našem utisu soditi — pokazal svojo osebno mrznjo do „Jutra“. O čudoviti telesni zaraslosti obeh sester so iz izreku učenjakov obširno poročali vsi svetovni listi, največ seveda nemški dunajski listi, ki prihajajo tudi v naše kraje. Državnemu pravdniku na Dunaju niti na misel ni prišlo, da bi bil ta poročila — zadavil. Le naš g. Trenz, ki ima neko posebno vrsto bolezni. On hoče s svojimi eksotičnimi konfiskacijami vzbujati vseobčo pozornost nase ter s tem ustvariti izjemno mesto med vsemi državnimi pravdniki cele Avstrije, je sedaj na svoja stara leta postal tako sramežljiv, da je v slovenskem dnevniku zaplenil le 10% istega, o čemur je kratko popreje z 90% pomnoženo vsebino čital in pustil pasirati v nemških listih. Hvala lepa, g. Trenz, tako smo se vsaj še bolje spoznali!

Kako klerikalci „manifestirajo“ pri procesijah? Poroča se nam: Da so vse procesije prirejane le za vnanji učinek oblasti rimske cerkve, to uče in so učili pošteni duhovniki. Da klerikalci „stebrov“ rimske cerkve sami nič ne dajo za notranjo pobožnost ob takih prilikah, to so zopet pri nedeljski procesiji dokazali. Bili smo priča sledečega dogodka pri nedeljski procesiji. Mladi klerikalni praktikanti — večinoma deželni odbora — so stali pri blagoslovu. Njih oči in misli pa niso bile obrnjene na Najsvetejše, ampak na deklice. Motrili so jih po vrsti od otroka do doraslih deklic. In so jih presojali: „Ta le je še otrok... Vidiš ona le, ta pa že ta, kmalo bo dobra...“ Dalje raje ne gremo. Okoli stoječe občinstvo se je z opravičenim studom zgražalo nad „stebri“ rimske cerkve. Med njimi je bil tudi nek bivši — lemenatar. In s tem je dovolj povedano!

V „Ljubljani“ poka. Poroča se nam: V uskoškem društvu „Ljubljana“ poka in sicer nevarno poka. Ni čuda, tak terorizem, kakor ga vganjajo posamezne „korifeje“ v tem društvu. V sredo n. pr. je oblastni in silno domišljivi Štefe izdal okrožnico na vse člane s pozivom, da se morajo udeležiti procesije Telovega. Podpredsednik se je temu oblastnemu povelju uprl: izjavil je, da ako se to zgodi, bo dal zastavo konfiscirati. Utemeljil je svoj nastop z razlogom, da Štefe ni upravičen do izdaje takih fermansov, ampak da je to stvar odbora samega. Ko je Štefe moral uvideti, da „somišljeniki“ ne plešejo več, kakor bi jim on rad žvižgal, je ukrenil, da se je ob pol 7. zvečer sklicala odborova seja. Ker pa je dobro vedel, da je tudi blagajniku Dachu začela smrdeti cela ta „Ljubljana“ in bi znal pri seji kaj neljubega povedati, ga k tej seji niti povabil ni. Prišel pa je Sturm, ki je svoje odborništvo odložil. Nadaljnji uspehi te seje pa so z ozirom na udeležbo pri procesiji znani. Le glede seje tega društva bi bilo še to-le omeniti: Pri sejah prakticirajo poseben maneuver. Če vidijo, da jim utegne kak odbornik povedati kaj neprijetnega, oziroma jim podreti njihove načrte, pa dotično sejo kar anulirajo. A vzlic temu pa potem izvrše med seboj, kar so si namenili. Nekateri petelini so postali posebno dosledni. Ni jim več dovolj, da se mora vsak član zapisati z dušo in telesom v črno knjigo stranke, zdaj zahtevajo tudi, da se mora vsak član zavezati, da v gotovem času postane vsa njegova rodbina klerikalna. Uskoka Svetka so dosedaj pardinirali. Zdaj pa tudi od njega zahtevajo, da „spreobrne“ svojega očeta, ravnatelja „Meštne hranilnice“. (Tega pač ni treba več

spreobračati, je že sam dovelj klerikalen. Op. ured.) Svetku so namignili, da če tega v najkrajšem času ne doseže, zna zopet odlašati, odkoder je prišel. Za prvo silo imajo namreč zanj že namestnika odbranega. — Sploh pa v društvu na vse strani vre in poka, dolgo ne more več trajati, ko bo nekaj — počilo.

Dr. Šusteršič je politike — sit in sicer v polnem pomenu te besede, ker mu njegova protinarodna politika polni žepke tako naglo, da bo kmalu najbogatejši Slovenec — ako je on sploh še Slovenec! Sedaj smo zvedeli iz popolnoma zanesljivega vira, da se ta demagog poteguje za to, da dobi glavno pravno zastopstvo nemškega viteškega reda, kar bi mu neslo malenkost nekaj 80.000 K na leto in potem bi popolnoma pustil politiko in se posvetil samo uživanju zasluženega plačila za svojo protinarodno politiko, ki je Slovence dovedla do tega, da smo najbolj zatiran in zaničevan narod v Avstriji. Pa kaj to briga Šusteršiča in klerikalce sploh! Oni imajo od take politike svoje osebne koristi, oni si z izdajstvom narodnih koristi polnijo žepke, a da odvrnejo pozornost od svojega nepoštenega početja, kričijo vedno o nepoštenosti drugih. Dr. Šusteršič gotovo doseže svoj namen in postane glavni pravni zastopnik nemškega viteškega reda, a v stranki napravi mesto drugemu, ki dobi s časom v plačilo za „zasluge“ tudi kako mastno sinekuro. To je „narodna“ in „ljudska“ politika naših do kosti pokvarjenih klerikalcev.

Kdo je založil deficit za Benetke. Prejeli smo: V javnosti se zadnji čas mnogo ugiblje, kdo je pokril deficit izleta „Ljubljane“ v Benetke. Pravega vira za sedaj ne bo še lahko zaslediti. Gotovo je le to: Znani podjetnik Lončarič je društvu izročil 10.000 K, in sicer: 4000 K v pokritje deficita v Benetke, ostalih 6000 K pa se ima shraniti za izlet v prihodnjem letu. Pa niso bili hvaležni in niso rekli hvala! ne vprašamo od kod in kako ta denar. Ampak, ker Lončariča poznamo, da iz lastnega nagiba ničesar ne da, pač pa da mož veliko zasluži pri deželnih podjetjih, so zahtevali od njega pojasnila, odkod nenadoma ta denar. On pa jih je kratko odslavlil: „Denar je tukaj, drugo Vas nič ne briga.“ Ker pa ima mož mnogo zavistnikov, se je kmalu izcinila govorica, da je ta denar umetnim potom prišel iz blagajne deželnega fonda. Kdor bi se hotel o tem prepričati, bo moral natančno kontrolirati vse račune in račune deželnih podjetij in račune „raznih upravnih“ izdatkov. Mogoče, da bi se dalo tam še kaj drugega najti o vzornem gospodarstvu deželnega finančnega ministra.

Dva bandita iz „Uniona“ ušla. Sinoči se nam je poročalo, da sta se dva udeleženca znanega tolovajskega napada že z begom odtegnila roki pravice. Gg. Lavter in Trenz! Mi smo vaju opetovano opozorili na to morebitnost. Če se govorica izkaže kot resnična, to Vama zaračunimo na Vajino odgovornost!

Tudi Bračič jo misli odkuriti. Dodatno se nam še poroča: Kakor vse kaže, jo misli tudi Bračič odkuriti za onima dvema, če ga ni že nocojšnja noč vzela. G. Trenz! Bračič je glavni krivec, Vaša odgovornost bo tem večja, če tudi ta uide zasluženji kazni.

„Čukulada“ med kravami. „Čuki“ so v nedeljo v St. Vidu pokazali svoje „pokolenje“. Take surovosti kakor so jih ti ljudje uganjali v St. Vidu in ob vrnitvi na ljubljanskem kolodvoru, so zmogljive kvečjem le še posurovele barabe. Iz St. VIDA nam je došlo o teh surovostih dvojice obširnejših poročil. Preveč časti bi bilo za take nočne ptiče, ako bi njih „junaške“ čine naštevati po želji gg. dopisnikov. Omejimo se le na nekaj bolj nedolžnih zgledov katoliške vzgoje črne čukulade. Ko je na potu proti St. Vidu neki kmet, ki je gnal svojo kravo „rdečko“ proti Ljubljani, srečal tolpo Čukov, so se ti zadri nad njim: „Umakni se na levo!“ Kmet pa jo je zamahnil kar skozi vrste „čukov“, rekoč: „Kaj boste rželi, vsaj ste s kravo vred vsi skupaj ržeti“. Sreča jih neka družina na izletu čez St. Vid. Mlajša hčerka jih od daleč ni poznala, pa je vprašala očeta, ali so to „Sokolji“ ali „Čuki“. Komaj so slišali besedo „Čuki“, so kakor zbesneli pali po deklici in da jih ni oče še pravočasno ustavil, bi se bili gotovo dejansko spozabili nad njo. — Pri telovadbi so se slišali izrazi, ki bi jih Trenz še preje pograbil, kakor je včeraj medicinsko razlago o sestrah Blažek. Pripravljeni so bili tudi za napad na „Sokola“. Neka babnica se je oborožila z neko tekočino, s katero sicer Krakovčani zelje polivajo. Napad je preprečilo le orožništvo, ki je pravočasno zasledilo katoliške namene „vojščakov“ izpod Marijine zastave. Prav pa je bilo, da se je „čukulada“ pokazala v svoji pravi luči. Zdaj so jih spoznali tudi ljudje, ki so doslej verovali v slepomišljenje Čukov, vulgo čukulade.

Odlikovana „Edinost“. Beležimo verjetno vest, da dobi tržaška „Edinost“ radi reelne politike, ki jo posebno vneto zago-

varja poslednje dni, povodom aretacij italijanskih „veležidajnikov“, privilegij, da sme nositi na čelu lista dvoglavega orla, kot ga nosijo službeni listi. Urednik „Edinosti“ bo pa še posebej odlikovan s tem, da bo imel pri t. zv. „cesarskih“ mašah stati čisto blizu altarja, zraven samega policijskega ravnatelja. Zaslužno odlikovanje!

Spomladanska razstava se v par dneh zaključi, zato se še enkrat opozarja vse one, ki še te razstave niso obiskali, da to store takoj! Razstava je bila splošno med sedanjimi skoro najboljša obiskana. Kakor je znano, je deželni odbor že nakupil več umotvorov, pričakuje se le še nakup od države in od našega slavnega občinskega sveta! — Glede zasplosti pri nakupu od strani države se ne čudimo toliko, bolj se pa čudimo našemu občinskemu svetu, ki ima razstavo v središču svojega mesta — a se ne gane! Ob takih prilikah bi morala biti občina prva, ki bi s svojim vzgledom vspehuvala druge faktorje in posameznike k nakupu umotvorov!

Ljudje, pamet! Za dr. Plojev volilni okraj na Spodnjem Štajerskem izhaja ponižen list „Sloga“, ki se šopiri kot napredno glasilo, v resnici je pa skozinskoz klerikalen, kakor je dokazal že prevelikokrat. Posebno v zadnji številki se njegovo klerikalstvo kaže v najjasnejši luči. List je prinesel listek, v katerem na dolgo in široko vabi svoje ljudi v Jeruzalem. Z naravnost blaznim fanatizmom oznanjuje, da je treba slovenskemu narodu zagotoviti vsaj košček Svete dežele, vsaj krpico te suknje gospodove! V Sveti deželi naj iščemo Slovenci svojih tal, svoje narodne rešitve, tam bodi prihodnji naš dom, doma nam pa tujec grabi kos za kosom naše zemlje, kar se v omenjenem listku priznava. Torej v Jeruzalem pohitimo, kjer bomo navdušeno prepevali slovenske pesmice, pa bo rešena naša slovenska domovina. — Odkrito povemo, da nismo mislili, da imamo take zarukance med našimi posilnaprednjaki. Ljudje, pamet!

Državni pogodbeni uradniki in nova službena pragmatika. V sredo, 25. t. m. se je vršil napovedani shod deželnega društva drž. pogodb. uradnikov (oficijanti in pomočniki) v Trstu. Predsednik g. Franz je prečital došle brzojavke, ki so jih poslale razne skupine tovarišev iz Primorja, Kranjske, Dalmacije in glavnih mest države, katere so zborovalci burno pozdravili. Poročal je potem, da se drž. pogodb. uradniki vse države bojujejo za pravično stvar, da se namreč njih finančno in socialno stanje zboljša. Pričakovali so z gotovostjo, da jim nova službena pragmatika prinese zaželeni cilj, ali to se ni zgodilo. V omenjenem vladnem načrtu službene pragmatike se državnih pogodb. uradnikov sploh ne omenja. Ti uradniki izvršujejo faktično povsem uradniške posle in so odgovorni za svoje poslovanje, so za to sramotno plačani. Ako se jih ne uvrsti v službeno pragmatiko, jih ne bo nikdo smatral uradnikom in ne bodo imeli torej niti moralnega zadostženja. Sklicali so ta shod, da protestirajo proti zapostavljanju in vsprejmejo resolucijo, ki jo je poslali na poslansko zbornico. Tajnik g. Furlani je prečital resolucijo, v kateri se energično protestira proti izpustitvi pogodbenih uradnikov iz načrta službene pragmatike. Sklicujoč se na že predložene in nikoli uslišane zahteve regulaciji plač teh kategorij, se zahteva v prvi vrsti, da se pogodbenim uradnikom pripozna značaj uradnikov enak praktikantov, da se jih po 12letnem službovanju uvrsti v XI. plačilni razred in da vlada razun službene pragmatike vpoštevata tudi finančno stanje ter vsled vedno večje draginje ustvari položaj, ki bo vreden njihovega dela, da bodo mogli živeti kakor ljudje in meščani. Po dolgotrajni debati, ki se je vnela med zborovalci, so soglasno vsprejeli resolucijo z malimi pripombami. Potem, ko se je predsednik zahvalil članom odseka za drž. uslužbeno, v državnem zboru in listom za podporo, je zaključil ta jako važni shod.

Najdeno. Pri telovadbi Ženskega telovadnega društva se je našel v garderobi svilnat dežnik in palica. Dobi se pri slugi Sokola v Narodnem domu.

Semenj za volno v Miškovcu. Trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani se naznanja, da se bo letošnji semenj za volno v Miškovcu vršil dne 16. junija v skladiščih tamošnjega kreditnega zavoda.

Radi državnozbornih volitev na Ogrskem je bil včeraj popoldne alarmiran ves 27. pešpolk in mora biti pripravljen vsak trenutek za odhod na Ogrsko. Mogoče doživimo ljubljanci vendarle srečo, da nas zapuste — saj za par dni — naši ljubi Belgijci. Srečno pot.

Surovost. Iz Mokronoga se nam poroča: Šolski otroci iz Vrha pri Mokronogu so na poti v šolo ujeli deklico šolarico, jo slekli, zvezali in uganjali z njo nedostojne burke. Tu bi bila prilika za našo duhovščino, da bi vplivala na šolsko mladino, ne pa da se peča samo s politiko.

Halleyev komet se je sinoči lepo videl.

Dva krasna meteora sta se opazila sinoči; prvi ob 9:30, drugi ob 10:15. Oba zapadno stran v bližini kometa.

Vreme. Včeraj pop. krajevne nevihte po obmejnem delu Gorenjske. Izlile se niso, pričakovati je danes istih pojavov, izven Kranjske morda še občutnejših. Prihodnje dni: vremenska sprememba z vetrovi.

Društvene vesti.

Markacijski odsek „Slov. planinskega društva“ vabi člane na sestanek dne 2. junija t. l. ob 8. zvečer v „Narodnem domu“.

Sokolska Župa Ljubljana I. priredi v nedeljo, dne 12. rožnika 1910. svoj prvi zlet v Ljubljani na Ledini pri „Sokolu I.“ z obširnimi in zanimivimi vsporedom. Na to prireditve usoja si župno predsedstvo že danes opozarjati širšo javnost zlasti še bratsko članstvo in se priporoča za obilni posest. Podrobneje o prireditvi se poročamo. Na zdar!

Zagoneten slučaj zastrupljenja.

(Dalje.)

Pri dr. Schusterju.

Drugi dan po zaslišanju sem šla k dr. Schusterju na dom. Povedala sem mu, da je zadnja preiskava slabo učinkovala na moje zdravje. Dr. Schuster mi je rekel: „Vsaj sem videl, da ste bili vsa mrtva včeraj.“ Ob zaključku vizite mi je še pripomnil: „Zdaj bomo mi pisali.“ S tem je najbrže mislil na sestavo novega sodno-zdravniškega izpričevala.

Mnenje sodnih izvedencev.

Kako se je sestavilo to izpričevalo, ne vem, ker ga nisem dobila na vpogled. Zvedela pa sem iz drugega vira, da sta sodna zdravnik v izpričevalu med drugim tudi tole zapisala: „Es ist ungläubwürdig, daß sie Nadelstiche erhalten hätte ohne zu erwachen. Wahrscheinlich hat sie sich dieselben selbst zugefügt.“ (Neverjetno je, da bi bila dobila vbodljaje z šivanko, ne da bi se bila zbudila. Najbrže si jih je prizadela sama.)

Preiskava zopet ustavljena.

Z nestrpnostjo sem pričakovala, kaj bodo sedaj sklenili. Ker le ni bilo mesec dni ničesar, sem se sama zglasila pri preiskovalnem sodniku dr. Kaiserju. Vprašala sem ga, kaj je s to stvarjo. Povedal mi je, da je državno pravdnistvo zopet ustavilo ves tek preiskave. Na moje vprašanje, da jaz nisem bila prav nič obveščena o tem, mi odgovori, da je to stvar državnega pravdnika. (Značilno za točnost naših oblasti napram revežem je, da včasih radi pozabijo na nje. V tem slučaju n. pr. je bila preiskava ustavljena že 2. avgusta, a sklep je datiran šele od 23. oktobra in tudi šele, ker se je stranka med tem obrnila na justično ministrstvo. Op. ured.)

Na justično ministrstvo.

Kaj mi je drugega preostalo, obrnila sem se do zadnje instance, na katero sem se zaupala. Izposlovala sem si zdravniško spričevalo (dr. Stojčevu) ter ono „znamenito“ izjavo za 1000 K odškodnine in napravila sem vlogo na justično ministrstvo. V tej vlogi sem vse dogodke obrazložila, omenila tudi razmerja očeta z hčerami i. t. d. Prosila sem, da naj se od te strani potrebno ukrene. Pa sem zaman čakala na kak uspeh moje vloge. Zopet sem šla se tozadevno informirati k sodišču. Tam sem zvedela, da je moja vloga bila zavrnjena na deželno sodišče z nalogom, da ono potrebno ukrene. Dotični uradnik mi je rekel: „Zdi se mi, da teče civilna tožba.“ Na mojo opazko, da je kaj takega brez moje vednosti nemogoče, je še enkrat ponovil, da se mu zdi, da teče tozadevni civilni proces, čemur jaz seveda nisem vrjela.

(Dalje.)

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Cesarjevo potovanje po Bosni.

Sarajevo, 30. maja. Ob priliki cesarjevega potovanja so se izdale jako stroge odredbe. Od včeraj zjutraj naprej je za inostrance vpeljana takozvana prisilna revizija potnih listov. V Bosanskem Brodu so aretirali včeraj tri Ruse, ki se niso mogli izkazati s potnimi listki. Eden od njih je že srečno pasiral revizijsko linijo, a so ga naknadno aretirali.

Sarajevo, 30. maja. Pri prihodu vsakega vlaka je peron na sarajevskem kolodvoru zaprt in vsak potnik se mora izkazati s potnimi listki. Več oseb, ki se niso mogle legitimirati, odnosno katerih potne listine niso bile popolnoma v redu, je bilo aretiranih.

Sarajevo, 30. maja. Nadškofijska palača je izredno bogato okrašena. V sredi se blesti napis: „Živio Fran Josip, hrvatski kralj!“

Mostar, 30. maja. Mestni svet je v današnji občinski seji demonstrativno sklenil, da se o priliki poseta cesarja Frana Josipa dekorirajo hiše samo z bosanskimi zastavami in da se ne prepusti nobenih avstrijskih ali ogrskih zastav, marveč samo bosanske deželne in hrvatske ter srbske narodne zastave.

Sarajevo, 30. maja. Stolno mesto Sarajevo si je nadelo svečanostno obleko. Svečanostno oblečene množice se zbirajo pred kolodvorom k sprejemu. Opoldne je že počivalo vse delo. Vsi listi, tudi srbski pozdravljajo kraljev prihod. Po celem mestu plapolajo deželne bosanske, hrvatske in srbske narodne zastave, semtertja tudi avstrijske črno-zolte. Ogrska zastava plapolja samo iz poslopja deželne vlade. Poleg tega je zapaziti ogrske zastave samo še na treh zasebnih hišah, v katerih stanujejo ogrski državljani. Župan je odredil, da se naj okraši konak samo s cesarskimi in hrvatskimi ter srbskimi narodnimi zastavami.

Sarajevo, 30. maja. V srbski cerkvi, katero obišče cesar, je nad klečnikom prirejena avstrijska cesarska krona. Srbi so izjavili, da ne marajo tudi ogrske kraljeve krone, ker sploh Madjarov ne marajo.

Sarajevo, 30. maja. Dvorni vlak z vladarjem je dospel semkaj ob 3. uri popoldne. Med velikanskimi ovacijami se je vladar odpeljal v konak.

Carigrad, 30. maja. Turško časopisje se bavi o priliki potovanja avstrijskega cesarja po Bosni podrobno z bosanskim vprašanjem in posveča temu potovanju posebne članke. Navaja se, da se ne menijo za preteklost Bosne, marveč da gledajo le v bodočnost. Ako bo v prihodnosti avstrijska politika v Bosni ugodna za Turke, se bodo vedeli tej prilagoditi, drugače seveda lahko nastanejo še resna nasprotstva.

Končni izid volitev v bosanski deželni zbor.

Sarajevo, 30. maja. Po rezultatih, ki so se objavili glede včerajšnje volitve v prvem razredu, namreč v mohamedanskem veloposestvu, so zmagali z veliko večino kandidatje narodne organizacije proti kandidatoma samostojne stranke. S tem so dokončane volitve v deželni zbor bosanski, ki so se vršile po celi deželi prav mirno. Do končne odločitve pride edino še pri nekaterih ožjih volitvah.

Kretsko vprašanje.

Carigrad, 30. maja. Del časopisja izraža svojo nezadovoljnost radi francosko-angleškega sporazuma in protestira proti temu, da bi se komisarjem na Kreti zopet imenoval Zaimis ali kak drug Grk. Vele-sile bi delale Turkom krivico, ako bi hotele kretskim komisarjem postaviti zopet Grka in ne bi vpoštevale želja Turkov. Zopetno imenovanje Zaimisa komisarjem na Kreti bi imelo slabe posledice in bi smatrali Turki to za casus belli proti Grški, kajti potem bi jim res ne preostajalo drugega, kakor da zgrabijo za orožje.

Carigrad, 30. maja. Javno mnenje se vedno huje obrača proti imenovanju Zaimisa ali kakkega drugega Helena komisarjem na Kreti. Od signatarnih velesil manjka še vedno pritrditev ruske vlade.

Nova razsodba v pravdi bivšega turškega sultana.

Berlin, 30. maja. „Lokalanzeiger“ poroča, da je razveljavilo višje sodišče v zadevi prejšnjega turškega sultana proti državni banki radi izročitve deponiranih 16 milijonov mark razsodbo prvega sodišča.

Italijanski zunanji minister v Berlinu.

Berlin, 30. maja. Italijanskega zunanjega ministra San Giuliano in njegovega kabinetnega šefa grofa Sforza je sprejel včeraj nemški cesar v kraljevi palači. Po sprejemu je cesar dalj časa konferiral z ministrom samim.

Zdravstveno stanje nemškega cesarja.

Berlin, 30. maja. Cesar se počuti precej dobro in je njegovo zdravstveno stanje zadovoljivo. Sicer je cesar res odvedal udeležbo pri pomladanski paradi in se tudi ni udeležil slavnostnega obeda na čast italijanskemu zunanjemu ministru, vendar pa je včeraj lahko osebno sprejel italijanskega zunanjega ministra San Giuliano.

Berlin, 30. maja. Cesar je sprejel danes dopoldne semkaj došlo belgijsko kraljevo dvojico v kraljevi palači.

Koloman Mikszath †.

Budimpešta, 30. maja. Cesar Fran Josip je pustil brzojavno izraziti svoje sožalje vdovi in rodbini umrlega pisatelja Mikszatha.

Budimpešta, 30. maja. Avstrijski ministrski predsednik baron Bienerth je obiskal včeraj ministrskega predsednika grofa Khuen-Hedervarya in mu izrekel svoje sožalje nad smrtjo pisatelja Mikszatha.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin. — Najmahjši znesek 50 vin. — Za informacije se plača 10 vin. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamko. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Izvrsten brinjevec

ima

L. Šebenik v Spodnji Šiški.

Kupi se pult (za trgovino). Ponudbe na gostilno Mrak, Selenburgova ulica 6. 42/2—1

Želim pismene korespondence z mlado gospico iz tržaške okolice, goriške ali gorenjske v svrhu znanja. Eventuelne dopise na: „Narodna bodočnost“ poštno ležeče, Zagorje ob Savi. 43/3—1

Dobro idoča gostilna s trgovino in nekaj posestva v dobrem stanju se takoj proda radi preselitve. Kdor noče zamuditi lepe prilike naj pride k Ivanu Levičarju v Krmelju št. 30 na Dolenjskem. 29/6—4

Sprejmeta se dva vajenca z dobro šolsko izobrazbo in poštenih hiš v Slovensko trgovino v Kočevju, katera kupuje z manufakturnim, specerijskim, galanterijskim, kolonialnim blagom, železnino in deželnimi pridelki. „Trgovina“ Kočevska posojilnica v Kočevju. 33/5—4

Platneni modni kostumi za dame ter platneue obleke za gospode od 10 K naprej v „Angleškem skladišču oblek“, Ljubljana, Mestni trg 5. — O. Bernatovič. 29/5—2

Izjava.

Stopam v „Narodno delavsko organizacijo“.

Vladimir Levstik.

„Narodna kavarna“

Fran Krapeš.

104—5

Franjo Parkelj

lastnik reklamnega in plakaterskega podjetja.

Snaženje stanovanj in okenj.

Izvršuje vse v to stroko spadajoče dela in po točno zmernih cenah.

Spretnega strojepisca

sprejme takoj

dr. Josip Furlan,

odvetnik v Ljubljani, Miklošičeva cesta 26.

Vsak dan svež sladoled

v kavarni, slaščičarni in pekarni

J. Zalaznik

Stari trg šte. 21. 40—2

Triumf kuharske umetnosti!

Kri! daje samo dr. pl. Trnkóczy-ja sladni čaj, imenovan „Sladin“! Dobi se pri vsakem trgovcu, zavojček 1/4 kg á 50 Moč! Zdravje! vinarjev. Zavoj po pošti v glavni zalogi lekarne 50% prihranka! pl. Trnkóczy v Ljubljani (Kranjsko) Najboljši zajtrk! samo 70 vinarjev, katere se pošlje v znamkah.

Milko Krapeš

Jurčičev trg 3 LJUBLJANA Jurčičev trg 3

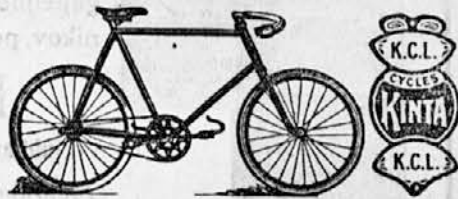
priporoča svojo trgovino ur, juvelov, različnih srebrnih in kinasrebrnih namiznih oprav itd., itd. 6/10—1

Popravila se točno, solidno in ceno izvrše.

Cvetlični salon ANTON BAJEC Ljubljana Pod trančo šte. 2 poleg čevljarskega mostu

izdeluje šopke, vence in trakove. Velika zaloga nagrobnih vencev. Zunanja naročila se izvrše točno. Gene zmerne.

Model 1910. Edino zastopstvo znamke

Kinta

je v teku in trpežnosti nedosežno kolo sedajnosti.

Zaloga Puch-koles.

Sprejema kolesa v popravo, emajliranje in poniklanje ter izposojevanje koles. - Točna, solidna in cena izvršitev. -

K. ČAMERNIK, Ljubljana Dunajska cesta šte. 9.

Koncerti „Slov. filharmonije“ so vsak dan

do 15. septembra

v hotelu Tivoli

ob delavnikih ob 3. pop. in 7. zvečer, ob nedeljah in praznikih ob 1/2 10. dop. ob 3. pop. in ob 7. zvečer. Vstop prost.

TEODOR KORN

poprej HENRIK KORN

pokrivalec streh in klepar, vpeljalec strelovodov ter instalater strelovodov

LJUBLJANA, Slomškove ul. 3 in 10 Podružnica: Stari trg 9.

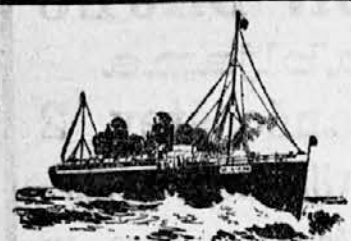

Priporoča se p. n. občinstvu za izvrševanje vsakršnih kleparskih del ter pokrivanje streh z angleškim, francoskim in tuzemskim škrljem, z asbest-cementnim škrljem (Eternit) patent Hattsehek, z izbočeno in ploščnato opeko, lekno-cementno in strešno opeko. Vsa stavbinska in galanterijska, kleparska dela v priznani solidni izvršitvi.

Poprave točno in ceno. Proračuni brezplačno in poštine prosto.

Vse inserate, oznanila, izjave, poslana i. t. d. sprejema

Inseratni biro „JUTRA“.
in „Prva anončna pisarna“, Levstikova ul. 2.
Govorilne ure ob delavnikih od 9.—12. ure dopoldne in od 3.—6. popoldne
„ „ „ nedeljah „ 10.—12. „ „ „ 4.—5. „
„ „ „ praznikih „ 9.—12. „ „ „ 4.—6. „
Pisma in naročila se pošilja na: Inseratni biro
„JUTRA“. Za odgovor se priloži znamko!

ED. ŠMARD
potovalna pisarna

v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 18.

Samo 6 dni! Prodaja originalnih vozni listov (šifkart) francoske
linije čez Havre v New-York in nazaj.

Diplomirani krojač
Anton Presker
v Ljubljani, Sv. Petra c. 14
priporoča svojo krojačnico in veliko
zalogo oblek. 13/52 10

Klavirje in harmonije
prvovrstnih tvornic
izposoja in pro-
daja najceneje uči-
telj „Glasb. Matice“ in zapriseženi strokovnjak
Alfonz Breznik
v Ljubljani, Gradišče št. 11
(poleg restavracije pri „Kroni“). Prevzema
vsakovrstna popravila in uglaševanja ceno.

Gostilna
pri
„DACHSU“

Ljubljana, Florijanska ulica 33.

Najboljša pristna dolenska, istrska
in štajerska vina ter vedno sveže pivo.
Dobra domača kuhinja. — Točna postrežba.
13—2 Zmerne cene.
Za obilni obisk se priporoča
Rudolf in Minka Kovač.

Ali že imate
nove koračnice?

ki so izšle v zalogi
R. DRISCHELJ-a v LJUBLJANI.

Parma: Legijonarji;
Parma: Mladi vojaki;
Jakl: Našim rojakom;
Jakl: Pozdrav z Dolenjske;
Jakl: Pozdrav z Bleda.

Kdor pošlje 5 kron naprej,
dobi vseh pet koračnic pošt-
nine prosto.

Največja zaloga najfinejših
barv in potrebščin

za umetnike, slikarje, kiparje itd., kakor:

Düsseldorfske oljate barve

v pušicah za umetnike in študijsko slikanje.

Horodamove patentovane akvarelne barve

za šolo in v pušicah za študije.

Pastelne barve (stogle)

pristne francoske in za ljudske šole v škatljicah. 14/87

Tempera barve

za srednje in strokovne šole, za umetniške in prijatelje umetnosti.

Firneži, olja in retuše za slikarstvo

Slikarsko platno

Zahtevajte cenik. z oljnatim in krednim temeljem. Zahtevajte cenik.

Vzorci za sobne slikarje vedno najnovejše na razpolago priporoča

Adolf Hauptmann, prva kranjska tovarna oljnatih barv,
firnežev, lakov in steklarskega kleja.

Več predmetov
ženske konfekcije, obleke
za gospode ter slamnike
— in panama klobuke —

50% ceneje
v „Angleškem skladišču oblek“
O. Bernatović
v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

Ustanovljena leta 1831.

Največja zavarovalnica avstro-ogrske države

Ustanovljena leta 1831.

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastni hiši.

Zavaruje zoper požar na poslopih, pohoštju in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh mogočih sestavah. — Tekom leta 1909. zavarovalo se je 17.230 oseb za kapital nad 143 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 977 milijonov kron. Premoženje družbe znaša nad 366 milijonov kron.

Delniška glavnica:
K 3.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rezervni fond:
K 400.000.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.

Sprejema prijave za subskripcijo delnic „Ljubljanske kreditne banke“ IV. izdaje: za
delničarje à K 420.—, za nedelničarje à K 445.— do dne 31. maja 1910.